

ע"פ 5435/20 - עו"ד ברק כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5435/20

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

עו"ד ברק כהן

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטתבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
מיום 2.8.2020 בעפ"ג 70793-12-19 אשר ניתנה
על ידי השופט ב' שגיא

בשם המערער:

בעצמו

בשם המשיבה:

עו"ד יאיר חמודות

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ב' שגיא) מיום 2.8.20 בעפ"ג 70793-12-19
לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981, וזאת נוכח פעולות שביצע כלפי מנכ"לית בנק לאומי באותה העת (להלן: המתלוננת) ובני משפחתה. ביום 17.11.2019, לאחר שמיעת טיעונים לעונש, גזר בית משפט השלום בתל אביב-יפו את דינו של המערער לעונש מאסר על תנאי בן ששה חודשים לתקופה של שלוש שנים, ולתשלום קנס בסך של 20,000 ש"ח. כמו כן, בהסכמת הצדדים הוצא צו הרחקה

עמוד 1

למניעת הטרדה מאיימת שאסר על המערער ליצור קשר עם המתלוננת או עם בני משפחתה וכן אסר להתקרב אליהם למרחק של 200 מטרים, לתקופה של ששה חודשים.

2. הצדדים הגישו ערעורים על פסק דינו של בית משפט השלום לבית המשפט קמא - המערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין, ואילו המשיבה על קולת העונש. שני הערעורים נקבעו לדיון בפני הרכב שופטים בראשות השופט ב' שגיא. ביום 2.8.2020, בפתחו של הדיון אשר נקבע בערעורים, הודיע ראש ההרכב כי ערב הדיון נודע לו שעו"ד אופיר סטרשנוב, הכלול ברשימת המניעויות שלו, ייצג את המתלוננת בפרשה, לרבות בהליך ערעור אחר שנדון בפני בית המשפט המחוזי, ועל כן מצא לנכון לפסול עצמו מלשבת בדיון. נוכח האמור נדחה הדיון בערעורים ליום 6.9.2020 בפני הרכב בראשותו של השופט א' הימן.

3. מכאן הערעור דנן בו טוען המערער כי מעורבותו של עו"ד סטרשנוב בהליך אינה מקימה חשש ממשי למשוא פנים ומשכך לא היה על המותב לפסול עצמו מלשבת בדיון. עוד טוען המערער כי החלטתו של בית המשפט קמא אינה מנומקת, וכי אין זה ברור ממנה מהו הטעם אשר בגינו החליט המותב לפסול עצמו.

4. בתגובתה מיום 11.8.2020 טענה המשיבה כי יש לדחות את הערעור. המשיבה סבורה כי יש לתת משקל רב לעמדתו של המותב וכי הכללתו של עו"ד סטרשנוב ברשימת המניעויות של המותב מהווה אינדיקציה אובייקטיבית מספקת לקיומו של חשש ממשי למשוא פנים ועל כן, לא היה צורך בפירוט נוסף מטעם המותב בדבר קשריו עם עורך דין סטרשנוב. המשיבה מוסיפה כי טענות המערער בדבר המועד שבו נודע למותב על מעורבותו של עו"ד סטרשנוב בהליך, יש בה כדי לחזק מסקנה זו. עוד טוענת המשיבה כי לשיטתה, מקום שבו מתגלה טרם תחילת הדיון בהליך, כי הוא הובא בפני שופט אשר מנוע מלדון בעניינו של מי מהצדדים או באי כוחם, יש לראות בהחלטה בדבר שינוי זהות הגורם השיפוט משהו החלטה מינהלית שאינה עולה כדי החלטת פסלות לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: החוק).

5. עיון בהחלטתו של השופט ב' שגיא מעלה כי מדובר בהחלטת פסלות לפי סעיף 77א לחוק ולא בהחלטה מינהלית כפי שניסתה המשיבה לטעון. אך לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות לגופם של דברים. כפי שכבר נפסק "לא בנקל יתערב בית משפט זה בהחלטתו שלשופט שהחליט מיוזמתו שלו לפסול עצמו מלדון בהליך, שכן 'לא הרי צו המורה לשופט - המבקש להמשיך לדון בתיק - להימנע מכך, כצו המורה לשופט להמשיך ולשבת בדיון, חרף החלטתו שלא לעשות כן'" (ע"א 7611/19 אוסטרי נ' בן ששון, פסקה 6 (19.2.2020)). במקרה דנן, לאחר שנודעה למותב מעורבותו של עו"ד סטרשנוב בהליך, כמי שמייצג את המתלוננת בפרשה, הוא מצא כי מן הראוי שיפסול עצמו מלדון בו נוכח קרבה ממשית אל עו"ד סטרשנוב. בהחלטתו זו של המותב לא מצאתי עילה להתערב. זאת בהינתן נסיבות העניין ונוכח אמות המידה שנקבעו בפסיקה הנזכרת לעיל, לעניין התערבות בהחלטה - שאינה שכחה - הניתנת ביוזמת המותב ולפיה הוא סבור כי מן הראוי שיימנע מלדון בהליך.

6. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"זבאבהתש"ף (17.8.2020).

הנשיא
